

Гончаров Микола Вікторович

аспірант кафедри теорії, історії права і держави конституційного права
Навчально-наукового інститут права
Університет державної фіскальної служби України (м. Ірпінь)

Гончаров Андрій Вікторович

адвокат, кандидат юридичних наук, доцент
Навчально-наукового інститут права
Університет державної фіскальної служби України (м. Ірпінь)

**СУТНІСТЬ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

Необхідною умовою розвитку сучасного суспільства є високий рівень інформаційної безпеки. Саме тому ефективне здійснення нормативно-правового регулювання інформаційними ресурсами є важливою умовою забезпечення інформаційної безпеки та реалізації виваженої державної політики.

Сучасна Україна повною мірою включена в процеси інформатизації суспільства і формування єдиного світового інформаційного ринку. Інформаційний фактор відіграє значну роль у державотворчому процесі, у поданні та відстоюванні інтересів держави. Особливе місце у цьому спектрі суспільних відносин займають проблеми нормативно-правового забезпечення інформаційної безпеки (Ніщименко, 2016, 17).

Під нормативно-правовим регулюванням забезпечення інформаційної безпеки доцільно розуміти форму владного правового впливу на суспільні інформаційні відносини, що здійснюється державою з метою їх упорядкування, закріплення та забезпечення. Дане визначення надано Ю. Є. Максименко у дисертаційному дослідженні «Теоретико-правові засади забезпечення інформаційної безпеки України» (Максименко, 2007, 118).

Але, підтримуємо думку О. О. Золотар, що оскільки інформаційна безпека є невід'ємною властивістю її об'єктів, то говорити про регулювання інформаційної безпеки немає підстав. Правове регулювання може розглядатись лише як складова забезпечення інформаційної безпеки (Золотар, 2018, 178-179).

Під нормативно-правовим забезпеченням інформаційної безпеки України розуміється форма владного правового впливу на суспільні інформаційні відносини, що здійснюється державою з метою їх упорядкування, закріплення і забезпечення (Ніщименко, 2016, 18).

Це обумовлює необхідність закріплення функції забезпечення інформаційної безпеки в Основному законі держави. Стаття 17 Конституції України закріплює: «Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу» (Конституція, 1996).

Якщо звернутися до нормативного визначення інформаційної безпеки, то слід зазначити, що чинне законодавство України не містить відповідного розгорнутого тлумачення цього поняття, проте нормативні акти, які торкаються питань інформаційної безпеки, закономірно розглядають її в контексті більш загального поняття національної безпеки (Ткачук, 2019, 67).

С. О. Лисенко зазначає, що вплив сучасних реалій на систему управління забезпечення інформаційної безпеки формує систему конституційних засад, які будуть, в майбутньому, гарантом сучасного та законного їх регулювання. При цьому створення відповідних засад має адекватно реагувати на виклики кожного етапу розвитку інформаційного суспільства. Інформаційна революція, глобалізаційні інформаційні процеси, широкий спектр нових негативних інформаційних чинників перетворили інформаційну безпеку на категоричний імператив сучасності, як важливу сферу права та сферу нормативно-правового регулювання (Лисенко, 2016, 160).

Метою політики забезпечення інформаційної безпеки України має стати формування відкритого інформаційного суспільства, як простору цілісної держави, інтегрувального в світовий інформаційний простір з урахуванням національних особливостей і інтересів при забезпеченні інформаційної безпеки на внутрішньому та міжнародному рівнях.

Розглянув нормативно-правове забезпечення інформаційної безпеки в Україні можна зробити наступні висновки. Нормативно-правове забезпечення інформаційної безпеки є науково обґрунтована, послідовна система правових засобів, за допомогою яких громадянське суспільство та держава здійснює вплив на інформаційні відносини.

Нормативно-правове забезпечення є більш широким поняттям порівняно з нормативно-правовим регулюванням. Тому що, нормативно-правове регулювання може розглядатись лише як складова забезпечення інформаційної безпеки.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Золотар О. О. (2018). Інформаційна безпека людини: теорія і практика : монографія. Київ : ТОВ «Видавничий дім «АртЕк».
2. Конституція України. № 254к/96-ВР ст. 141. (1996).
3. Лисенко С. О. (2016). Конституційні засади розуміння інформаційної безпеки. *Публічне урядування*. 4, 154 -161.
4. Ніщименко О. А. (2016). Інформаційна безпека України на сучасному етапі розвитку держави і суспільства. *Наше право*. 1, 17 -23.
5. Максименко Ю. Є. (2007). Теоретико-правові засади забезпечення інформаційної безпеки України. (Дис. канд. юрид. наук). Київський національний університет внутрішніх справ, Київ.
6. Ткачук Т. Ю. (2019) Правове забезпечення інформаційної безпеки в умовах інтеграції України. (Дис. док. юрид. наук). Ужгородський національний університет, 2019.